

Đạo nào cũng vậy?

Are all religions the same?

**“Ta là Con đường,
Chân lý và Nguồn sống.
Nếu không nhờ Ta,
không ai được đến với Cha.”**

Giăng 14:6

4. Đạo nào cũng vậy?

(Are all religions the same?)

“*Chỉ có niềm tin Cơ-đốc mới được sự cứu rỗi.*” Đây là câu mà chính tôi cũng không thích nói gì cho mấy. Đây là một trong những lý do nhà triết học vô thần Bertrand Russel từ chối niềm tin Cơ-đốc. Khi nghe câu nói này thì hầu như những người nghe đều cho rằng, người nói câu đó là kiêu ngạo, cuồng tín hay có đầu óc hẹp hòi.

Nhìn chung có một số người cho rằng, chỉ có một tôn giáo mà thôi, nhưng có hàng trăm biệt hiệu (*versions*) khác nhau. Hay chúng ta thường nghe câu nói: “*Đạo nào cũng vậy!*” hay là “*Đường nào cũng về Lamã!*” hay là “*Đạo nào cũng dạy ăn hiền ở lành!*”. Có phải đạo nào cũng vậy không? Hồi-giáo, Phật-giáo, Khổng-giáo, Ấn-độ giáo, và niềm tin Cơ-đốc đều giống nhau, đều thờ chung một Đức Chúa Trời mà chỉ khác nhau ở danh từ xưng hô mà thôi sao?

Có 3 lý do mà người ta thường đưa ra để cho rằng, tất cả các tôn giáo đều giống nhau:

1. Họ nói rằng, những người cho rằng, chỉ có đạo mình là đúng thôi. Thì những người đó là có tấm lòng hẹp lượng và cố chấp (*intolerance*).
2. Không có tôn giáo nào mà hơn tôn giáo khác cả. Mỗi một tôn giáo có lẽ thật riêng của tôn giáo mình. Chẳng hạn như: Có 5 người mù lấy tay sờ một con voi. Người thứ nhất sờ vào cái vòi, thì cho rằng con voi cũng như con rắn lớn. Người thứ nhì sờ vào cái tai, thì nghĩ rằng không, con voi cũng như cái quạt. Người thứ ba sờ vào cái chân, thì hình dung rằng không, con voi cũng như cái cây. Người thứ tư sờ vào cái mình, thì cho rằng không, con voi cũng như bức tường. Người thứ năm thì sờ vào cái đuôi, thì cho rằng không, con voi cũng như sợi dây. Năm người đều sờ một con vật, nhưng đều cho là khác nhau. Đối với tôn giáo thì cũng vậy, cách thức thì khác nhau, nhưng chỉ có một mà thôi.
3. Căn bản về sự dạy dỗ của hết thảy các đạo giáo đều giống nhau, có nghĩa là tất cả đều dạy: “*ăn hiền, ở lành, tránh dữ*”.

Có phải các tôn giáo đều giống nhau, và đường nào cũng về Lamã không?

Câu trả lời đương nhiên là không! Trước hết chúng ta cần phải biết rằng, tấm lòng hẹp lượng và cố chấp khác với lẽ thật. Nếu tôi có một chiếc xe BMW mà cái thắng đang bị hư và hai vợ chồng kế bên nhà qua hỏi mượn để chở vợ vào nhà thương sanh. Nếu tôi nói rằng, xe tôi không có thắng, cho nên anh không lái được. Như vậy tôi có tấm lòng ích kỷ hay hẹp lượng không? hay là tôi nói sự thật. Thứ nhì, thí dụ của 5 người mù sờ một con voi, có sự mâu thuẫn là: Làm sao 5 người mù đó biết mình đang sờ con voi? Sự sai lầm của câu chuyện là tất cả các người mù đã biết trước điều mình muốn chứng minh, đó là câu chuyện cho biết trước là họ đang sờ con voi. Thứ ba, niềm tin Cơ-đốc hoàn toàn khác với các tôn giáo khác, nói như vậy không phải những người có niềm tin Cơ-đốc cho mình hay hơn, hoặc tốt hơn những người khác. Nhưng sự khác biệt là ở nơi mục tiêu. Niềm tin của các tôn giáo khác là về vấn đề (chủ đề) (*subject faith*), còn niềm tin Cơ-đốc là mục tiêu (khách thể) (*object faith*), có nghĩa là mục tiêu của niềm tin Cơ-đốc là Jê-sus Christ, vì chính Ngài phán rằng: “*Ta là đường đi, lẽ thật, và sự sống, chẳng bởi ta thì không ai được đến cùng Cha.*” (*Giăng.14:6*)

Những người lập lên các tôn giáo khác dạy rằng, “*Đây là điều ta dạy, hãy tin điều ta dạy, hãy đi theo triết lý của ta*”. Còn Đức Chúa Jêsus thì nói rằng: “*Hãy theo ta*” (*Mathiơ.9:9*). Những người lãnh đạo của các tôn giáo khác nói rằng: “*Các người nghĩ thế nào điều ta dạy?*”. Còn Đức Chúa Jêsus thì nói rằng: “*Các người nói ta là ai?*” (*Luca.9:20*).

Niềm tin Cơ-đốc không phải là một tôn giáo (*religion*), mà là sự tương giao giữa loài người và Đức Chúa Trời. Các tôn giáo dạy loài người tự làm nên sự cứu rỗi cho chính mình, nhưng đối với niềm tin Cơ-đốc thì sự cứu rỗi không phải đến từ loài người, mà là Đức Chúa Trời. Cơ-đốc giáo không phải là một tổ chức về tín lý hay đạo lý, mà là một Người. Người đó là Chúa Jêsus Christ, là Đức Chúa Trời.

Hầu hết những tôn giáo đều dạy rằng: “*Hãy làm cho người khác những gì mình muốn người khác làm cho mình.*” Nhiều người tưởng rằng đó cũng là giáo lý chính của niềm tin Cơ-đốc; nhưng điều này không đúng. Sự trở ngại của loài người chúng ta không phải là không biết điều tốt để làm, hay là không muốn làm điều tốt, nhưng mà là không đủ năng lực để làm điều tốt. Đây chính là điểm khác biệt giữa các tôn giáo khác với niềm tin Cơ-đốc, có nghĩa là biết mình là tội nhân, không đủ sức để làm nên sự cứu rỗi, hay làm đẹp lòng Đức Chúa Trời. Cho nên nhờ ân điển Ngài, xin được tha tội cho, hòa phục lại với Đức Chúa Trời và mời Thần Linh của Ngài vào lòng giúp mình đắc thắng được tội lỗi.

Đối với niềm tin Cơ-đốc sự tha tội là một món quà của Đức Chúa Trời ban cho chớ không ai có thể làm được. Kinh Thánh cho chúng ta biết rằng, việc làm công bình của loài người cũng như cái áo nhóp mà thôi (*Êsai.64:6*). Chẳng có một người công bình nào cả, dẫu một người cũng không (*Thi-thiên.14:3; 53:3; Rôma.3:10*). Kinh Thánh nói rất rõ ràng, ấy là nhờ ân điển, bởi đức tin, mà chúng ta được sự cứu rỗi, đều đó không phải đến từ chúng ta, mà là sự ban cho của Đức Chúa Trời. Ấy chẳng phải bởi việc làm đâu, hầu cho không ai khoe mình (*Êphêsô.2:8-9*). Chỉ có đức tin vào Chúa Jêsus Christ mà thôi chớ không vào một người khác, kể cả Phật Thích Ca, Khổng Tử, Lão Tử, Muhammad v.v...

Tất cả những người sáng lập nên các tôn giáo ở trên trái đất này, không một ai cho mình là từ Đức Chúa Trời đến, hoặc ngang hàng với Đức Chúa Trời, hay là Đức Chúa Trời cả, chỉ có một mình Chúa Jêsus Christ mà thôi (*Mathiơ.10:40; 11:27; 28:19; Giăng.3:35; 5:17-18,22-23; 8:19; 10:30,36-38; 12:44-45; 14:1,7-11; 15:23-24; 16:28; 17:10,21-23*). Cũng không một ai có quyền tha tội như Chúa Jêsus Christ (*Mathiơ.26:28; Mác.2:1-12; Luca.7:48-49*). Ngoài ra còn rất nhiều điều nữa, chẳng hạn như: Chỉ có Chúa Jêsus Christ mới ban cho sự sống, Ngài là Đấng phán xét, Ngài làm nhiều phép lạ, Ngài chết và sống lại... Kinh Thánh cho chúng ta biết rất rõ ràng, nếu chúng ta không tin Chúa Jêsus Christ như lời Ngài nói, thì chúng ta vẫn chết trong tội lỗi chúng ta (*Giăng.8:24*)

Các tôn giáo khác đều hoàn toàn khác với niềm tin Cơ-đốc, thí dụ như: Phật giáo (*Buddhism*), và Ấn-độ giáo (*Hinduism*) từ chối sự hiện hữu của Đức Chúa Trời như Kinh Thánh nói đến (*a personal God*). Đối với Phật giáo và Ấn-độ giáo thì không có gì là phạm tội với một Đấng tối cao như Kinh Thánh nói đến, nhưng mà là tác động của luật nhân-quả mà thôi. Khổng giáo (Confucianism) thì dạy về đạo đức luân lý cư xử ở đời hơn là về loài người với Đức Chúa Trời. Đạo giáo của Lão-Tử (Taoism) là một triết lý để giải nghĩa về những điều trong vũ trụ mà thôi và vũ trụ này đầy những sự đối nghịch nhau, chẳng hạn như: thiện và ác, nam và nữ, dương và âm, sáng và tối, sống và chết v.v... Những sự đối nghịch này cuối cùng thì cũng quán quít nhau và cân bằng như dấu hiệu “*yin yang*”,

hiểu biết Đạo giáo cũng như ý thức rằng, những sự đối nghịch là một, hoặc đúng và sai hiệp thành một vậy. Còn người lập lên Hồi giáo (Islam) là Muhammad, Đức Chúa Trời của Hồi giáo là Allah chứ không phải Đức Chúa Trời Ba Ngôi của niềm tin Cơ-đốc. Allah có nhiều tiên tri, sáu tiên tri lớn là: Adam, Noah, Abraham, Môise, Chúa Jêsus và Muhammad là tiên tri cuối cùng và lớn hơn hết thảy. Kinh quan trọng của Hồi giáo là Qur'an, quan trọng hơn năm sách luật pháp của Môise, Thi-thiên, và bốn sách Phúc âm. Các việc làm của con người được đặt trên cân để định vào địa ngục hay thiên đàng.

Trong khi đó Kinh Thánh của niềm tin Cơ-đốc (*hay là Lời của Đức Chúa Trời*) cho biết rằng:

1. Có một Đức Chúa Trời Tối Cao, vô sở bất năng, vô sở bất tri, vô sở bất tại, hằng hữu hằng còn (*infinite*), tạo dựng nên vũ trụ này trong đó có loài người và muôn vật. Khi loài người phạm tội, thì chỉ Ngài mới ban cho sự cứu rỗi.
2. Đặt tâm của niềm tin Cơ-đốc là vào sự kiện của Chúa Jêsus Christ, sự giáng sinh, sự chết, sự sống lại và sự trở lại của Ngài. Những tôn giáo khác thì căn cứ vào những điều dạy của người sáng lập nên tôn giáo họ.
3. Trong lịch sử nhân loại chỉ có Chúa Jêsus Christ là người đã đắc thắng tử thần. Những giáo chủ của các tôn giáo khác đã chết và xương cốt họ vẫn còn đó. Nhưng mồ mã của Jêsus Christ thì trống không. Bằng chứng sự sống lại của Ngài vẫn còn nằm trong lịch sử. Sự sống lại của Ngài chứng tỏ rằng, Ngài là Đường Đi, Lẽ Thật và Sự Sống, chẳng bởi Ngài thì không ai được đến cùng Đức Chúa Trời.
4. Martin Luther rất đúng khi ông ta nói rằng, tất cả các tôn giáo trên thế giới họp nhau lại và cuối cùng thì chỉ có hai tôn giáo mà thôi, một là tôn giáo về tự mình làm nên sự cứu rỗi, hai là tôn giáo bởi ân điển. Nền tảng của tất cả các tôn giáo là tự mình làm nên sự cứu rỗi, nhưng niềm tin Cơ-đốc thì lại khác. Đối với niềm tin Cơ-đốc sự cứu rỗi đến bởi ân sủng của Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời biết rằng, loài người không thể nào có thể tự cứu mình được, vì người là phạm nhân hay phạm tội. Chính vì vậy Đức Chúa Trời mới hạ sanh làm con người, sống một đời sống hoàn hảo, vô tội, để rồi chịu chết thay cho con người tội lỗi. Để hầu cho loài người nhờ vào sự hoàn hảo của Ngài mà được sự cứu rỗi, và phục hòa lại với Đức Chúa Trời.
5. Kinh Thánh cho chúng ta biết rằng, chỉ có một Đức Chúa Trời, chẳng có Đức Chúa Trời nào tạo thành trước và sau. Ngoài Đức Chúa Trời của Kinh Thánh ra, không có một Đức Chúa Trời nào cả (*Êsai.43:10-11*). Kinh Thánh cũng cho biết là chẳng có sự cứu rỗi trong Đấng nào khác, vì ở dưới trời chẳng có một danh nào khác để ban cho loài người để chúng ta nhờ đó mà được cứu (*Công-vụ.4:12*), chỉ có danh Jêsus Christ mà thôi. Chỉ có một Đức Chúa Trời và chỉ có một Đấng trung gian ở giữa Đức Chúa Trời và loài người, tức là Chúa Jêsus Christ. (*I-Timôthê.2:5*)

Tôi xin đưa một thí dụ tại sao chúng ta nên đặt niềm tin vào Chúa Jêsus Christ thay vì các tôn giáo khác:

Nếu bạn đang ở trong một ngôi biệt thự to lớn có 3 cửa ra vào, nhưng bạn không biết lối ra vào, nếu có lửa đang cháy và bạn gặp 3 người để hỏi lối ra. Người A nói rằng cả 3 cửa đều ra được. Người B cũng nói như vậy. Nhưng người C thì nói rằng, cửa 1 và 2 không ra được, chỉ có cửa 3 mới ra được.

Nếu bạn là người có suy nghĩ, thì tôi chắc là bạn sẽ nghe lời của người C mà ra cửa 3. Nếu người A và người B đúng, thì theo người C cũng có lối thoát, vì người A và B đều nói là 3 cửa đều ra được.

Nhưng ngược lại nếu bạn nghe lời người A và B, tức là ra cửa 1 và 2; nếu người A và B đúng thì không sao, nhưng nếu người C đúng thì bạn sẽ không có lối thoát.

Đó là sự khác biệt giữa các tôn giáo và niềm tin Cơ-đốc. Nếu các tôn giáo khác có lối thoát thì niềm tin Cơ-đốc cũng có lối thoát, vì cửa nào cũng ra được, hay là đường nào cũng về được Lamã. Nhưng ngược lại, nếu chỉ có cửa của niềm tin Cơ-đốc mới có lối thoát, thì các cửa của tôn giáo khác đều không có lối thoát. Nói tóm lại chỉ có cánh cửa của Chúa Jêsus mới có lối thoát mà thôi.

Có nhiều người tin với tín cách mù quán. Đôi lúc biết tôn giáo mà mình tin có sự mâu thuẫn trong đó, nhưng cứ đánh trống lảng và không nghĩ đến, xem như là không có gì cả; chẳng hạn như: nói về sự luân hồi của Ấn-độ giáo, sở dĩ một người sống trong hoàn cảnh đau thương khổ sở trong đời này là do bởi việc ác mà người đó đã làm trong đời trước, cứ đi ngược lại mãi không biết cho đến lúc nào sẽ ngưng, chúng ta thấy có 3 điều mà lý thuyết về sự luân hồi không giải nghĩa được:

1. Khi bắt đầu có con người, thì người tốt có trước hay người xấu có trước? Cũng như câu hỏi về cái trứng và con gà, con gà có trước, hay là cái trứng có trước.
2. Thí dụ như người tốt có trước đi, kiếp sau trở thành người xấu, và kiếp sau nữa trở thành người xấu, và cứ đi vòng quanh mãi.
3. Nếu hoàn cảnh đau thương khổ sở của một người trong đời này là do bởi việc ác mà người đó đã làm trong đời trước, thì chúng ta không cần giúp đỡ người đó. Vì nếu chúng ta giúp đỡ người đó thì chỉ làm hại thêm mà thôi, vì người đó sẽ không trả nợ được cho đời trước, và nếu không trả nợ được cho đời trước thì sẽ tiếp tục ở trong hoàn cảnh khổ sở đó mãi và cứ đời này sang kiếp kia mà sẽ không được sung sướng cho đến khi trả xong món nợ của đời trước. Cho nên khi chúng ta giúp đỡ những người ở trong hoàn cảnh đau khổ, thì đã làm hại họ rồi.

Khi vị giáo sư tôi học, đi qua xứ Hồi giáo để giảng Tin Lành, và gặp một anh Hồi giáo hỏi ông ta nghĩ thế nào về Muhammad.

Anh Hồi giáo: Ông nghĩ thế nào về Muhammad?

Giáo sư: Trước khi trả lời, xin anh cho tôi hỏi vài câu, một tiên tri của Đức Chúa Trời có thể nói dối không?

Anh Hồi giáo: Không.

Giáo sư: Chúa Jêsus Christ có phải là một tiên tri không?

Anh Hồi giáo: Phải.

Giáo sư: Muhammad có phải là một tiên tri không?

Anh Hồi giáo: Phải.

Giáo sư: Muhammad có nói rằng, Chúa Jêsus Christ là một tiên tri không?

Anh Hồi giáo: Có.

Giáo sư: Chúa Jêsus Christ là một tiên tri, Muhammad là một tiên tri, và một tiên tri của Đức Chúa Trời không thể nói dối?

Anh Hồi giáo: Đúng.

Giáo sư: Nếu một tiên tri của Đức Chúa Trời không thể nói dối, thì tại sao Chúa Jêsus cho mình là tiên tri lớn hơn hết, ngang hàng với Đức Chúa Trời, Đấng đầu tiên và Đấng cuối cùng. Trong khi đó Muhammad đến sau và cho mình, là Đấng tiên tri lớn Chúa Jêsus? Nếu Chúa Jêsus đúng thì Muhammad sai, vì Chúa Jêsus cho mình là Đấng lớn hơn hết, Đấng đầu tiên và cuối cùng. Nhưng Muhammad đến sau lại cho mình lớn hơn Chúa Jêsus. Như vậy Muhammad đã nói láo rồi. Ngược lại, nếu Chúa Jêsus sai, thì Muhammad cũng sai luôn. Vì Muhammad nói Chúa Jêsus là một tiên tri, nhưng trong trường hợp này, Chúa Jêsus đã nói dối rồi và nếu nói dối thì không phải là một tiên tri.

Khi nghe đến đây thì anh Hồi giáo quay mặt lại và bỏ đi.

Những điều trên cho chúng ta thấy rằng, các tôn giáo đều có sự mâu thuẫn, hoàn toàn dạy trái ngược lại với niềm tin và Kinh Thánh của Cơ-đốc. Nếu sự dạy bảo của các tôn giáo trái ngược lại với niềm tin Cơ-đốc, thì làm sao tất cả đều giống nhau được. Nếu một người thật lòng tra xét kỹ càng thì sẽ thấy rằng giáo lý của các tôn giáo khác thật khác biệt với niềm tin Cơ-đốc và chắc chắn là mọi đường sẽ không đưa về Lamã, không dẫn đến một Đức Chúa Trời giống nhau. Chúng ta có thể nói hợp lý rằng, các tôn giáo đều có thể sai, nhưng không có thể giống nhau và đúng hết được.

Trong tất cả các tôn giáo, không có một tôn giáo nào có nền tảng để giải thích được bốn điều dưới đây một cách hợp lý mà không có sự mâu thuẫn được, ngoại trừ niềm tin Cơ-đốc.

1. Sự khởi đầu của của vũ trụ và nhân loại. (*Origin*)
2. Tình trạng hiện tại. (*Condition*)
3. Sự cứu rỗi. (*Salvation*)
4. Nơi đưa đến. (*Destination*)